కథా కౌముది

చింతల్లికి పండగ వచ్చింది   సువర్ణ మారెళ్ళ

సావిత్రి అద్దం ముందు నిలబడి తల దువ్వుకుంటోంది. తల దువ్వుకుంటూ ఉందనే పేరేగాని ఆలోచన ఎక్కడో ఉన్నట్టుగా ఉంది ఆమె ముఖం.

ఈ మధ్యే మనవలతో మాట్లాడటం కోసం, వారి ఫోటోలు, వీడియోలు చూడటం కోసం ఫేస్బుక్, ఇతర సోషల్ మీడియాలు ఉపయోగించటం నేర్చుకుంది. అలా ఈ రోజు ఫేస్బుక్ లో ఒక పోస్ట్ ఆమెను ఇలా ఆలోచనలో పడేసింది.

అరవై ఏళ్ళు దగ్గర పడుతున్నా కూడా అక్కడక్కడ వచ్చిన రెండు, మూడు తెల్ల వెంట్రుకలు మినహా మిగతా జుత్తు అంతా నిగనిగలాడుతూ నల్లగా ఉంటుంది. జుత్తు ముడి వేసుకుంటే చాగంటి కోటేశ్వరరావు గారు అమ్మవారి 'కబరీబంధని' వర్ణించినట్టే భుజాలకి అటూ ఇటూ తగిలేటంత పెద్దదిగా ఉంటుంది. జుట్టుని జడలా వేసుకుంటే పిరుదులు దాటి వచ్చి, నల్ల త్రాచు పాము వీపుమీద పాకుతున్నట్టు ఉంటుంది.

ఆమె కోడలు, కూతురుతో సహా వయసులో ఉన్న ప్రతీ ఆడపిల్ల ఆ జుత్తు చూసి, అయ్యో అలాంటి జుత్తు నాకులేదే అని బాధపడకుండా ఉండరు అంటే అతిశయోక్తి కాదు. ఉండదూ మరీ, కెమికల్స్ ఉన్న షాంపూ కాకుండా చిన్నప్పటి నుంచి మందార నూనె, కుంకుడు కాయలు , షీకాయ ఉపయోగించి సంరక్షించుకున్న జుట్టాయే.

జుట్టు విషయం ఎప్పుడు గుర్తుకు వచ్చినా ఆమె చిన్నతనంలో వాళ్ళ పనిమనిషి చింతల్లి గుర్తుకు రావడం మానదు తనకి.

★★★★★★ ★★★★★★ ★★★★★

అప్పుడు సావిత్రికి ఆరేళ్ళు ఉంటాయి. అప్పుడప్పుడే ఊహ వస్తూ ఉండటంతో చుట్టూ కనిపించే కొత్తయిన, వింతైన విషయాల గురించి ప్రశ్నలు వేస్తూ దొరికిన జవాబుల ద్వారా వచ్చిన జ్ఞానాన్ని బుర్రలో నిక్షిప్తం చేస్తోంది.

తాతల నాటి ఆస్తి, వంశపారంపర్యంగా వస్తున్న కరణీకం. డబ్బు వల్ల, అంతకు మించి మాట మంచితనం వల్ల, ఆ కుటుంబం అంటే ఆ ఊరి వారికి గౌరవం. దానితో పెద్ద మండువా ఇల్లు, పాడి, పంట ఇలా అన్ని పనులు చూసుకోవడానికి నిరంతరం పని వాళ్ళు ఉండేవారు. ఆరురుగురి మగ పిల్లల తరవాత సావిత్రి ఏకైక ఆడ సంతానం. ఇంకేముంది, ఆమెను ఆ ఇంటి మహాలక్ష్మి అని చాలా గారాబంగా చూసుకునేవారు. ఆమె నిరంతరం చక్కటి పట్టు పావడా వేసుకుని, కంఠానికి 'కంటి' నుంచి పాదాలకు 'పట్టి ' వరకు అన్ని ఆభరణాలు ధరించి సర్వాభరణ భూషితవలే ఉండాల్సిందే. ప్రతీ వారం సావిత్రికి చక్కగా నలుగు పెట్టీ, తలంటు పోయడానికి చింతల్లి రావడం రివాజు.

ఆ మాటకొస్తే ఒక సావిత్రికే కాదు ఆ ఊరిలో కాస్తో కూస్తో డబ్బు ఉన్నోళ్ళ ఆడపిల్లల సౌందర్య పోషణకు చింతల్లిదే బాధ్యత. చక్కగా ఒంటికి నలుగు పెట్టి, జుట్టుకు నూనె పెట్టీ స్నానం చేయించడంలో చింతల్లితో పోటీ పడేవారు ఆ చుట్టు ప్రక్కల ఊర్లలోనే లేరని పేరు.

ఇప్పటివారికి అర్థమయ్యేలా చెప్పాలంటే ఇప్పుడు బ్యూటీ పార్లర్ లో హైర్ స్పా, బాడీ మసాజ్ అని అంటుంటారు కదా అలాగన్నమాట. వారానికో, పది రోజులకో వారి వారి వీలుని బట్టీ ఆమెను పురమాయిన్చేవారు. పుష్పవతి అయిన పిల్లకి స్నానం అయినా, పెళ్లి కూతురి మంగళ స్నానానికి అయినా, బాలింతకు పురిటి స్నానం అయినా చింతల్లి చేయించాల్సిందే.

రివాజుగా ఆరోజు చింతల్లి రావలసిన రోజు. సావిత్రి కడుపు నిండా చల్దన్నం తిని, ఆమె కోసం ఎదురు చూస్తోంది. పండగ దగ్గర పడటంతో ఇంటికి సున్నాలు దగ్గరుండి వేయిస్తున్నాడు సావిత్రి పెద్దన్నయ్య.

ఉగాది ముందు వచ్చే కొత్త అమావాస్య పండుగ అంటే ఆ ఊరికి పెద్ద పండుగే. ఆ రోజు తిరునాళ్ళు చాలా వైభవంగా జరుపుకుంటారు. రాత్రి వీధిలో తెరలు కట్టి సినిమాలు, హరికథలు, కచేరీలు ఒకటే హడావిడి. అమావాస్య తో మొదలైన ఈ హడావిడి, శ్రీరామనవమినాడు సీతారాముల కళ్యాణంతో పూర్తవుతుంది.

కొత్త అల్లుళ్ళు సంక్రాంతి పండక్కి అయినా రావడం మానేస్తారేమోగానీ ఈ పండక్కి ఖచ్చితంగా వస్తారు. ఊరులో పండగ ముందు గుమ్మానికి పసుపు, గోడకు సున్నంలేని ఇల్లు ఉండదంటే నమ్మాలి. ఎవరికి ఉన్నంతలో వారి కుటుంబాలకి కొత్త బట్టలు కొనుక్కుని, పిండి వంటలు వండుకునే రోజులు కూడా అవే.

చింతల్లి రావడం అల్లంత దూరంలో నుంచి చూసిన సావిత్రి పెద్ద అన్నయ్య, గుండుతో ఉన్న చింతల్లిని పలరించినట్టుగా..

" ఏం చింతల్లి నీకు అప్పుడే పండగ వచ్చేసినట్టు ఉంది, గుండు కొట్టించేసావు" అని పరిహాసమాడి, సున్నం వేసే పని వాళ్ళవైపు చురుగ్గా చూసి

" చూడండయ్యా అప్పుడే చింతల్లి గుండు కొట్టించుకుంది. పండగ ఎన్నో రోజులు లేదని తెలియట్లేదా? ఇంకా బయటి గోడలకు సున్నం వేయడమే అవలేదు. ఇంకా ఇంటి లోపల గోడలకి, గొడ్ల సావడికి వెయ్యాలి . ఊ.. ఊ.. కానీయండి త్వరగా" అని వారిని తొందరబెట్టాడు.

చింతల్లి అతని మాటలకి తన నున్నటి గుండు ఒకసారి తడుముకుని, మొహమాటంగా ఒక నవ్వు నవ్వి,

" బుల్లమ్మాయిగారు పెరడులో ఉన్నారా బాబు?"

అని అడిగి సమాధానం కోసం ఎదురు చూడకుండా సరాసరి పెరడులో వేడి నీళ్ళు కాగుతున్న గాడి పొయ్యదగ్గరకు వెళ్ళిపోయింది.

అక్కడే ఓ మూల, జామ చెట్టుకింద ఏదో ఆడుకుంటోంది సావిత్రి. వచ్చింది చింతల్లి అని గుర్తు పట్టడానికి సావిత్రికి ఒక నిమిషం పాటు పట్టింది. కాదు మరీ!! నిన్నటి వరకు ఉన్న జానెడు మందంతో, భూమికి మూరెడు తక్కువ పొడవుతో నిగనిగ లాడుతూ కొండ చిలువంత జడ పోయి నున్నటి గుండు కనిపించేసరికి గుర్తుపట్టడం కష్టమే మరి.

" అమ్మాయిగోరు, అమ్మ కి నేను వచ్చానని చెప్పండమ్మా!! " అని చెప్పి కొంగులో పోసి తెచ్చిన ఎండబెట్టిన ఉసిరికాయలు, మందారాలు, ఇంకా ఏవేవో తీసి ప్రక్కన గిన్నిలో వేసి కుంపట్లో బొగ్గులు రాజేసింది.

ఈ లోపల సావిత్రి, వాళ్ళమ్మ, వాళ్ళ అత్త నూనె, నలుగు పెట్టడానికి సరిపడా సామానులుతో అక్కడకి వచ్చారు.

సావిత్రి వాళ్ళమ్మ చింతల్లినీ చూసి పలకరింపుగా

" అదేమిటే చింతల్లి అప్పుడే పండగొచ్చేసిందా ఏమిటే? గుండు చేయించేసుకున్నావు? ఈ సారి ఎవరికి ఇచ్చావే నీ జుత్తు సవరానికి. ఈసారి మా సావిత్రికి అడుగుదాం అనుకున్నాను " అని అడిగింది.

" అయ్యో అమ్మా!! మన బుల్లెమ్మగోరి కి ఎందుకమ్మా సవరాలు. బారెడు జుట్టు నిక్షేపంగా పెరుగుతుంది. నేను సెప్పినట్టుగా మొదటి ముద్దలో కరివేపాకు పొడేసి ఎట్టండి. ఇదుగో చక్కగా నేను కాస్తున్న ఉసిరి, మందారం కలిపిన ఈ తైలం రోజూ పట్టించడి సాలు ఏడాది తిరక్కుండానే పిల్లకన్నా జడ పొడుగవ్వకపోతే సూడండి" అని ఒక ప్రక్క సమాధానం చెబుతూనే రాజేసిన కుంపటి మీద మట్టి పాత్ర పెట్టి, కొబ్బరి నూనె పోసి, తెచ్చిన సంబారాలన్ని అందులో వేసింది.

ముక్కాల పీట మీద కూర్చున్న సావిత్రి దగ్గరకు వచ్చి ఆమె వంటికి నూనె రాసే పనిలో పడింది. బాగా మర్ధనా చేస్తూ, మళ్ళీ చెప్పటం మొదలు పెట్టింది.

" అది మన శెట్టి గారి సిన్నమ్మాయి కి ఆరునెలల క్రిందట టైఫాయిడ్ వచ్చినాది కదమ్మా, ఆ పలాన జుట్టంతా ఊడిపోయి గొఱ్ఱె తోక మాదిరి అయ్యి కూర్చుంది. అసలే పెళ్ళికావలసిన పిల్ల, అమ్మగోరు చానా బెంగెట్టేసుకున్నారు. ఈ పాలి నీ జుట్టు మా చిన్నమాయికి సవరానికీ ఇయ్యవే చింతల్లి అని పోయిన నెలలోనే అడిగారమ్మా. అందుకే ఈపాలి ఆరికే ఇచ్చేశాను. "

అని చెప్పి సున్నిపిండి సావిత్రి ఒంటికి పట్టించి గట్టిగా రాస్తూ ఒళ్ళు నలవడం మొదలు పెట్టింది.

"అయినా అదేమీ చొద్యమే ఎప్పటినుంచో ఎరువులేసి పెంచినట్టు ఆ నూని, ఈ నూని పోసి పెంచి ఇలా ఒక్కసారిగా సవరానికి ఇచ్చేయ్యడం" అని బుగ్గలు నొక్కుకుంటూ అంది సావిత్రి వాళ్ళ అమ్మ.

" నాకాడ ఒకటే మాట అమ్మా!! ఇనుకోండి. మీ ఉన్నోల్లకి కష్టకాలం వస్తే, ఉన్నపళంగా ఒంటి మీద బంగారం కుదవ పెట్టి పబ్బం గడుపు కుంటారు. కానీ మాబోటాల్లకు సింగారం అయినా, బంగారం అయినా ఈ ఎంట్రుకలే కదమ్మా. ప్రతీ రోజూ పచ్చడి మెతుకులు తిన్నా, ఈ పండగ పూటయిన పరమాన్నం వండుకుని, కుర్రోళ్ళకి కొత్త గుడ్డ కొనివ్వలేకపోతే ఇక నాది అమ్మతనం ఎట్టా అవుతాది. ఒకలో ఇద్దరో కాదు కదమ్మా ఐదుగురు సంతానం ఆయే నాకు. గుడిసె ప్రక్కన ఉన్న స్థలంలో కూర గాయాలు, పాదులు ఏసి వారం వారం సంతలో అమ్ముకొస్తే ఏటికేడాది కూటికి జరిగిపోద్ది. మీలాంటి మారాజులు ఇచ్చే సొమ్ముతో ఇల్లు గడిచి పొద్ది. ఏడాదికి ఒకపాలి వచ్చే పడక్కి ఖర్చులుకి ఏడ నుండి వత్తాయి తల్లీ, ఏదో దేవుడు కరుణించి గమ్మున పెరిగే ఈ ఎంట్రుకులు ఇచ్చాడు, వాటంగా నలుగు పెట్టే విద్దె ఇచ్చాడు. అవే ఇలా అక్కరకొస్తున్నయి" అని తన గుండుకు అసలు కథ చెప్పింది చింతల్లి.

ఒళ్ళు నలవడం పూర్తి అయిపోవడంతో, గాడి పొయ్యమీద కాగుతున్న వేడినీటిని బకెట్లో పోసి సమంగా చన్నీళ్ళు కలిపింది. ముందుగా కొట్టి, వేడి నీళ్ళు పోసి నానపెట్టి ఉంచుకున్న కుంకుడు కాయలపులుసు సిద్దం చేసుకుంది చింతల్లి .

సావిత్రికి కళ్ళలో పడకుండా తల రుద్దడం మొదలు పెట్టింది. ఆమెకు సాయంగా సావిత్రి వాళ్ళ అత్త కుంకుడి పులుసు పోస్తోంది.

అలా ఓ రెండు నిముషాలు మౌనంగా ఉన్నారో, లేదో, సావిత్రి వాళ్ళ అత్త మొదలెట్టింది.

" అవునే చింతల్లి, ఆడాళ్ళకి జుట్టు అయిదోతనం కదా? మరి నువ్వు ఇలా పెరిగిన ప్రతీసారీ గుండు కొట్టించేస్తావు. నీకు ఏమి తప్పు చేస్తున్నట్టు అనిపించదా?" అంది.

ఊపిరి బిగబట్టి జుట్టుని నురుగు వచ్చే వరకు రుద్ది, తల మీద వేడినీళ్లు దిమ్మరించి ఊపిరి పీల్చుకుంది.

ఆ తరువాత మళ్ళీ రెండోసారి తల రుద్దడం మొదలు పెడుతూ చెప్పడం మొదలు పెట్టింది.

"అమ్మా!! నేనేమి కానిపని సెయ్యట్లేదు. పది రూపాయలు ఎక్కువిస్తారన్నా కూడా సరదాల కోసం అడిగితే, నా జుత్తు ఎవరికీ ఇయ్యబోను నేను. ఒంటికి వచ్చిన జబ్బు మందులు, మాకులతో పోద్ది గాని, మనోవ్యాధికి మందు ఉండదమ్మా!!

ముందు ముక్కెంగా ఎంట్రుకులు నిండుగా ఉంటేనే ఆడాల్లకి ఆత్మ గౌరవం కదమ్మా!! ఏదో జబ్బు చేసో , మరేదో కారణం చేతో వాటిని కోల్పోతే ఆ బాధ యమ యాతన. మునుపు పక్కూరి కాంతమ్మగోరు మంచి ఒడ్డు, పొడుగు ఉండి మనిషి దిట్టంగా ఉంటాదా, పాపం ఆమె జుట్టు మరీ పల్చబడిపోనాది. జడకి, ముడికీ అందక చాలా చీకాకు పడిపోనాది. ఏమి చేత్తాది పాపం ఆరు, ఈరు, ఏదైనా మాట అంటారని ఆ యమ్మ ఎక్కడికి పోయేది కాదు. ఇంట్లోనే గుంభనంగా ఉండి పోయేది. ఎంతమంది ధైర్యం చెప్పినా వినుకొలే, నేను కూడా తైలం చేసి ఇచ్చినాను. కానీ ఆ దిగులు మనసున పెట్టేసుకుని సుబ్బరంగా బువ్వకూడ తినేది కాదు. ఎంట్రుకలు ఎలా పెరుగుతాయి సెప్పండమ్మా, సుబ్బరమైన తిండి తింటేనే కదా బలం వత్తాది. పై పై రాసే నూనె ఎంత గొప్పదైన ఏమి లాభం. ఇంక లాభం లేదనుకుని నా జుట్టు సవరం కట్టిచ్చాను.

ఐదోతనం అంటారా ఐదుగురుని కన్నాక దేశాలు పట్టుకు పోయాడమ్మ నా మామ. ఏడున్నాడో , ఎలా ఉన్నడో ఆ దేవుడికే తెలియాల. వత్తాడో, రాడో తెలియని ఆడికోసం కన్న పేగుని కష్టపెట్టలేను కదమ్మా? అయినా నేను గుండు చేయించుకున్న ప్రతీసారి ఎవరో ఒకరు ముఖంలో నవ్వు వస్తాది కదమ్మా, అందుకే నేను నా ఎంట్రుకలు ఆ తిరుపతి ఎంకన్న బాబుకు ఇచ్చినట్టే అనుకుంటాను. నా మామ ఏడున్నా ఆ దేవుడు చల్లగానే చూస్తాడు లేమ్మా!! " అంది భర్త వదిలేశాడు అనే బాధ గొంతులో పలికేలా..

మొత్తానికి తల రుద్దడం పూర్తి చేసి, సావిత్రి వెళ్లి పొడి బట్టలు వేసుకుని వచ్చే లోపల కుంపటి మీద కాగిన నూనె పల్చటి గుడ్డతో వడకట్టి ప్రక్కన పెట్టింది. ఆ కుంపటిలో బొగ్గులు చిన్న పిడతలో వేసి సావిత్రి జుట్టుకు సాంబ్రాణి ధూపం వేస్తోంది.

సావిత్రి వాళ్ళమ్మ " భోంచేసి వెళుదూగాని చింతల్లి. నీ కోసం పిడికెడు బియ్యం ఎక్కువ పడేసాను. ఇదిగో నీ పిల్లలకు ఈ అప్పచ్చులు పట్టికెళ్ళు, సావిత్రికి పొట్టైన బట్టలు మీ చినదానికి సరిపోతాయి కావోసు ఒకసారి తొడిగి చూడు" అంటూ అభిమానంగా అన్నీ మూటలు కట్టింది.

"అలాగేనమ్మ, నా మాటకేముంది కానీ, బుల్లెమ్మ గారికి వేరం బువ్వ యెట్టేయండమ్మా, హాయిగా తానం చేశారు కదా నిద్దర బాగా వత్తాది" అంది.

ఆరేళ్ల సావిత్రికి వాళ్ళ సంభాషణ లో ఏమి అర్థం చేసుకుందో తెలియదు కానీ, ఆమె బాల్యం నుండి పెళ్ళయ్యే వరకు చాలా సార్లు ఈ తంతు జరిగేది. పండగ రావడం, చింతల్లి గుండు కొట్టించుకోవడం ఊరంతా పరాచికాలు ఆడటం, దానికి కించెత్తు కూడా బాధ పడకుండా ఉండేది. పైగా అలా గుండు చేయించుకున్న ఆ ముఖంలో ఏదో తెలియని సంతృప్తి తొణికిసలాడుతూ ఉండేది. కొంత వయసు వచ్చేటప్పటికి సావిత్రి అది మాత్రం గ్రహించగలిగింది.

★★★★★★. ★★★★★★ ★★★★★

సావిత్రి అలా ఎంత సేపు నుంచి అద్దం ముందు తన జుట్టు చూసుకుంటూ ఉందో తెలీదు కానీ, ఆ ఆలోచనలు ఒక కొలిక్కి వచ్చిన దానిలా, గబగబా ఫేస్ బుక్ తీసి, తన ఆలోచనల్లో గింగిరాలు తిరుగుతున్న ఆ విషయానికి సంబంధించిన పోస్ట్ మళ్లీ ఓపెన్ చేసి, పూర్తి వివరాలకోసం వాళ్ళ ఇచ్చిన వెబ్సైట్ లింక్ నొక్కింది. వారికి ఫోన్ నంబర్, ఇతర వివరాలు ఇస్తేగాని పూర్తి వివరాలు తెలుసుకునే వీలు లేదు.

అందులో కూలంకుషంగా ఉన్న వాటి వివరాలు ఒక్కొకటిగా చదువుతోంది.

చాలా మంది క్యాన్సర్ పేషెంట్స్ రేడియేషన్ కారణంగా వెంట్రుకలను కోల్పోతారని, అందులో చిన్న వయసు వాళ్ళ నుంచి ముసలి వాళ్ళ వరకు అన్ని వయసుల వాళ్ళు ఉన్నారని . అందులో కొందరు శారీరకంగా ఆ వైద్యంతో మృత్యుంజయులు అయినప్పటికీ, తమ శరీరం మీద ఒక వెంట్రుక లేకపోవడం వలన వాళ్ళ రూపాలును చూసుకుని మానసికంగా కృగిపోతున్నారని, మానసికంగా దృఢంగాలేని కారణంగా ఆ వైద్యం కూడా ఒంటబట్టదని అందులో రాసి ఉంది. అవి నిజమని తెలియజేసే కథనాలు, వారి ఫోటోలు, అలాంటి వారితో చేసిన ఇంటర్వ్యూ వీడియోలు చాలానే ఉన్నాయి అందులో.

చాలా వరకు అన్ని వివరాలు ఒక్కొక్కటిగా చదివింది. ఆ ఫోటోలు, విడియోలు చూసి సావిత్రి హృదయం ద్రవించి పోయింది.ఆ ప్రకటన ముఖ్య కారణం ఏమిటంటే వృధాగా, మన సరదాల కోసం వేలరూపాయలు వెచ్చించి బ్యూటీపార్లర్ లో కట్ చేయించుకుంటున్న జుట్టును వారికి అందించగలిగితే విగ్గులు చేసి వారి మనోధైర్యాన్ని పెంచగలము అని భావము.

ఆ ప్రకటన చూసిన దగ్గర నుంచి ఎందుకో సావిత్రికి చింతల్లి ఎక్కువగా గుర్తు వస్తోంది. తన చిన్నతనం అంతా చింతల్లి గుండు గురించి కథలు కథలుగా వింటూ పెరిగినా కూడా ఆమె అవసరం కోసం మాత్రమే అలా తన జుత్తు

సవారానికి ఇస్తోంది అనే కోణం లోనే తన ఆలోచన ఉండేది , కానీ ఆమె ఇచ్చిన జుత్తు ఎంతమంది మనో వేదనను పోగట్టి వారి మనస్సులో ఎంతటి ధైర్యాన్ని నింపిందో అనిపించింది. తన అవసరం కోసం చేసే పనైనా అందులో ఆత్మ తృప్తి పొందేలా చేసుకునేది. ఆ పాతకాలంలో ఏమి చదువులేక పోయినా కూడా మానసిక ఆరోగ్యం ఎంత ముఖ్యమో చింతల్లి గ్రహించగలిగింది అంటే ఆమె మీద తెలియకుండానే ఒక రకమైన గౌరవ భావం వచ్చింది.

ఆ ప్రకటనలో వివరాలు, వీడియోలు చూసిన దగ్గర నుంచి సావిత్రి ఆలోచనా ధోరణి మారడం మొదలు పెట్టింది. ఆ భాదితుల వేదనను తలుచుకుని మనసంతా కకలావికలం అయిపోయింది. వారికి కావలసినది ఏమిటి? ఆస్తులు, అంతస్తులు ,డబ్బులు కాదు కదా, పోనీ నొప్పి, బాధ, కలగకుండా, మన ఆరోగ్యంను పణంగా పెట్టే అవసరం లేని, మన ప్రమేయం ఏమి లేకుండానే పెరిగిపోయే జుత్తు.

చనిపోయాక మాత్రమే ఇచ్చే అవయవదానం వలన వచ్చే తృప్తి బతికి ఉండగా పొందలేము. రక్తదానం చేసే వయసు కాదాయే తనది. అరవై ఏళ్ళ వయసులో మునుకులు దాటిన ఈ జుట్టు భగవంతుడు తనకు ఇవ్వడంలో పరమార్థం ఇదే అయ్యుంటుందేమో అనిపించింది సావిత్రికి. అంతే అనుకున్నదే తడవుగా ఆ ప్రకటనలో ఇచ్చిన నెంబర్లుకు ఫోన్ చేయడానికి పూనుకుంది.

★★★★★★. ★★★★★★★ ★★★★★★

అద్దం ముందు భుజాల పై వరకు ఉన్న ఆ కాస్త జుట్టును తదేకంగా చూసుకుంటోంది సావిత్రి. ముఖంలో ఏదో అనిరచనీయమైన తృప్తి, ఈ భుజాల వరకు ఉన్న జుత్తుని చూసి ఈ వయసులో ఈ సోకులు అవసరమా? అంటూ తన వెనక గుసగుసలు, మన సాంప్రదాయాలును తుంగలో తొక్కి జుట్టులు కత్తిరించుకునే పిల్లలకు బుద్ధి చెప్పేది. పెద్దరికం పోయి ఏమిటో ఈ విడ్డూరం అని బుగ్గలు నొక్కుకుని చేసే వేటకారాలు , బాబ్డ్ హెయిర్ బామ్మా అంటూ వినిపించే వెక్కిరింతలు ఆమె చెవుల లోకి వెళ్తున్నాయి గాని అవి అక్కడ నుంచి ఆమె మనసు పొరల గోడల వరకూ కూడా చేరట్లేదు. ఎందుకంటే తను చేసిన పని ఎంత ఉన్నతమయిదో ఆమెకు అవగతం అయ్యింది కాబట్టి. ఆమె చేసే ఈ పని ఆమెకు కలిగిస్తున్న ఆత్మ తృప్తి ముందు ఈ విమర్శలు, వెటకారాలు, నమ్మకాలు పిపీలకాలవలే అనిపిస్తున్నాయి.

స్వహస్తాలతో శ్రద్ధగా తయారు చేసుకున్న చిన్నప్పుడు చింతల్లి దగ్గర నేర్చుకున్న స్పెషల్ నూనె సుతారంగా ఆ మూరెడు జుట్టుకు రాసుకుంటూ, మళ్ళీ ఇచ్చే ఇంకొకరి ముఖంలో చిరునవ్వుకు కారణం అయ్యే ఆ జుట్టుని మురుపంగా చూసుకుంటూ తృప్తిగా ఊపిరి పీల్చుకుంది సావిత్రి.

Click here to share your comments